

Высшей формой устойчивости предприятия является его способность развиваться в условиях внутренней и внешней среды. Для этого предприятие должно иметь гибкую структуру финансовых ресурсов и при необходимости иметь возможность привлекать заемные средства, то есть быть кредитоспособным. Эффективное управление финансовой устойчивостью автотранспортного предприятия дает возможность предприятию адаптироваться к условиям внешней среды и контролировать степень его независимости от внешних источников финансирования.

Внутренняя устойчивость предприятия отражает такое состояние его трудового потенциала, материально-вещественной и стоимостной (денежной) структур производства и такую его динамику, при которой обеспечиваются стабильно высокие натурально-вещественные и финансовые результаты функционирования предприятия. В основе достижения внутренней устойчивости предприятия лежит своевременное и гибкое управление внутренними и внешними факторами его деятельности.

Внешнюю устойчивость следует определять на основе стабильности экономической среды, в рамках которого осуществляется его деятельность. Она достигается соответствующим макроэкономическим регулированием рыночной экономики. Для того, чтобы достичь финансовой стабильности и устойчивости автотранспортного предприятия, необходимо создать долгосрочную «дорожную карту» развития данного предприятия, которая бы позволила предприятию развиваться на основе роста прибыли при сохранении платежеспособности и кредитоспособности, а также обеспечение и поддержание финансовой стабильности предприятия.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ФИНАНСОВАЯ УСТОЙЧИВОСТЬ, РЕНТАБЕЛЬНОСТЬ, ГИБКОЕ УПРАВЛЕНИЕ, ИННОВАЦИОННЫЕ РАЗРАБОТКИ.

УДК 303.832.33

СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ ЛАНЦЮГІВ ПОСТАЧАННЯ

Горбенко О.В., кандидат економічних наук
Славінська О.С., доктор технічних наук
Сопочко О.Ю.

Постановка проблеми. Аналіз робіт, присвячених темі зазначеній темі дослідження, виявив існування щонайменше кількох десятків різних визначень поняття «система», що використовуються в залежності від контексту, області знань і цілей дослідження. Термін «система» позначає як реальні, так і абстрактні об'єкти і широко використовують для утворення інших понять, наприклад, банківська система, логістична система, інформаційна, кровоносна, політична, система рівнянь і інші. Автори приділяють цьому увагу з огляд на необхідність розкриття змісту поняття «логістична система» та узагальнення її сутнісних характеристик.

Аналіз останніх публікацій із зазначеної теми дослідження охоплюють як зарубіжні, так і вітчизняні праці [1 – 7]. Кожне з вказаних джерел має свій внесок у розкриття теми дослідження, у той час як дана стаття містить узагальнюючий аналіз із зазначеного питання.

Виклад основного матеріалу. *Система* (від д.-грецької. Σύστημα – ціле, складене з частин) – безліч елементів, що знаходяться у відносинах і зв'язках один з одним, яка утворює певну цілісність, єдність [1].

В будь-якій системі можна виділити окремі елементи, яким притаманні певні функції (це такі відносини між ними, коли зміна в одному тягне зміну в іншому) [2]. Відповідно будь-яку систему можна розглянути як складову більшої системи – надсистеми, або суперсистеми.

Оскільки елементи – це сукупність об'єктів, то останні, згідно з філософською категорією теорії пізнання (епістемології / гносеології), є чимось, що існує у реальності незалежно від свідомості спостерігача. Таким чином об'єкт може бути предметом, явищем або процесом, на які спрямована діяльність суб'єкта (спостерігача). В якості суб'єкта виступає людина, соціальна група або все суспільство.

Отже систему утворюють принаймні дві складові – об'єктивна (процеси, явища, предмети) та суб'єктивна (особа, що приймає рішення).

Під управлінням в свою чергу мають на увазі діяльність суб'єкта, спрямовану на зміну стану об'єктів та (або) суб'єктів (у тому числі й себе), за задалегідь продуманим планом дій.

Управління – діяльність з приведення об'єктивного процесу до суб'єктивно обраної мети. В основі будь-якого управління неодмінно лежить досягнення конкретно визначеної мети.

Вивченням поведінки систем займаються кібернетика, системний аналіз, теорія систем, термодинаміка, системна динаміка та інші наукові дисципліни.

Щодо логістичних систем, то насамперед доцільно сформулювати та закріпити тлумачення логістики.

Одним з визначень логістики є наступне. Логістика – *інструмент менеджменту*, що сприяє забезпеченню стратегічних, тактичних та оперативних цілей організації бізнесу за рахунок ефективного (з точки зору зниження загальних витрат і задоволення потреб кінцевих споживачів до якості продукції) управління матеріальними та / або сервісними потоками, а також відповідними потоками інформації і фінансових засобів. (Визначення бізнес-логістики Радою Логістичного менеджменту США, 1985 р.).

Логістика тут не є відокремленою наукою, а є інструментом менеджменту (управління), спрямованим на досягнення певних цілей. Це є логічним. Адже відомо з фінансового менеджменту, що мета будь-якого підприємства – це максимізація прибутку. Така мета досягається певним інструментарієм, управлінськими діями. Таким чином, коли розглядаємо діяльність будь-якого підприємства, то в першу чергу говоримо про ефективність управління, іншими словами, досягнення мети за рахунок відповідних управлінських дій. Отже, говоримо про *менеджмент* (управління) на підприємстві, який стосується господарської діяльності *як сукупності операцій над майном підприємства* [3].

Необхідно зазначити, що поняття «майно підприємства» можна розглядати за безліччю класифікаційних ознак, так само, як і поняття потоку, який є об'єктом дослідження і управління в логістиці. Для того, щоб зрозуміти це коректно, необхідно поглянути на ресурсну структуру підприємства.

Згідно стандартів бухгалтерського обліку тут і далі *під майном підприємства розуміємо ресурси (!) й джерела фінансування цих ресурсів*. Для здійснення господарської діяльності підприємство використовує такі види ресурсів: необоротні, оборотні активи.

Необоротні активи охоплюють ресурси, які утримуються на балансі підприємства протягом декількох років. Оборотні активи утримуються на балансі підприємства протягом періоду, що не перевищує один рік або тривалість операційного циклу, і охоплюють запаси, дебіторську заборгованість, короткострокові фінансові вкладення, грошові кошти та витрати майбутніх періодів.

Значну частину оборотних ресурсів становлять матеріальні ресурси – запаси. Запаси існують в 4-х формах. Спочатку підприємство має справу з *Виробничими* запасами (ВЗ), що створюють для виготовлення продукції, надання послуг, виконання робіт. Потім, після надходження сировини й матеріалів у виробництво, їх вартість переносять на собівартість *незавершеного виробництва* (НВ) – продукцію, що не пройшла всі стадії виробничого процесу. Після його закінчення *готова продукція* (ГП) *оприбутковується на складі*, утворюючи відповідний запас. *Товарні запаси* (ТЗ) відрізняються від запасів готової продукції тим, що остання виготовлена самим підприємством, а товари придбані з метою подальшого перепродажу (рис. 1).

Це показує, що господарська діяльність (яка має поділ на основну, операційну, інвестиційну та фінансову) базується на управлінні ресурсами підприємства, що й утворюють відповідні потоки: матеріальні, фінансові, інформаційні тощо. *Потік* – це сукупність об'єктів, що сприймають як єдине ціле; процес на деякому інтервалі часу, що вимірюється в абсолютних одиницях за визначений проміжок часу [5].

Логістика більшою мірою займається управлінням саме потоками матеріальних ресурсів (МР).

Отже, *матеріальний потік* – це сукупність матеріальних ресурсів (ВЗ, НВ, ГП, ТЗ), які сприймаються з позиції менеджменту як єдиний об'єкт, що існує у певному часовому інтервалі (проміжку часу) із застосуванням до нього управлінських операцій (упакування, перевезення, навантаження, розвантаження, сортування, консолідація, маркування тощо).

Кожна з цих операцій притаманна певній функції – закупівлі, збуту або виробництву.

Відповідно до цього логістика розглядає МР не окремо один від одного (як приклад, закупівля сировини), а як потік ресурсів у процесі перетворення (трансформація матеріального ресурсу «сировина» у матеріальний ресурс «готова продукція»). Логістику цікавлять не окремі елементи, а їх сукупність.

Саме тому на думку Горбенко О.В. з поняттям логістики ототожнюють «управління ланцюгами постачань» (supply chain management – SCM), оскільки обидва поняття певною мірою пов'язані з процесом перетворення матеріальних ресурсів і суміжних з ним процесів, як-то: закупівля сировини – відповідно пошук постачальника, перевезення – вибір системи транспортування, зберігання – аналіз складських операцій, надходження у виробництво – технологія виробництва, надходження готової продукції до споживача – аналіз каналів збуту, пошук посередників, управління збутовою (розподільчою) діяльністю, робота з повернення заборгованості тощо.

Рисунок 1. – Класифікація ресурсів підприємства [4]

Відповідно в такий спосіб тлумачення логістики з інструменту менеджменту по управлінню потоками матеріальних ресурсів розширюється до поняття «управління ланцюгами постачань – SCM». Саме звідси до об'єктів управління в логістиці відносять окрім матеріального потоку ще відповідний до нього фінансовий потік, відповідний до нього інформаційний потік, відповідний до нього сервісний потік.

Річ в тому, що *Логістика є частиною SCM*. Втім, саме SCM – це управління ланцюгами постачань, яке являє собою набір підходів, що застосовують задля ефективної інтеграції постачальників, виробників, центрів трансформації (складів) та точок збуту в такий спосіб, щоб товар був вироблений та розподілений у певній кількості, з мінімізацією загальносистемних (!) витрат при одночасному задоволенні потреб у рівні обслуговування (Simchi-Levi, Kaminsky and Simchi-Levi, 2004, p. 2).

В будь-якому разі необхідно зрозуміти, що логістика – це не окрема наука. *Логістика означає підбір та впровадження таких інструментів менеджменту, завдяки яким буде досягаться певна оптимізація управління потоками матеріальних ресурсів підприємства*. Вона не опікується питаннями фінансування або акумулювання грошових коштів для здійснення управління потоками матеріальних ресурсів, рівною мірою як не повинна вивчати запити споживачів.

Отже, *об'єктом управління в логістиці є матеріальний потік*. Матеріальні потоки можуть відбуватися як у середині одного підприємства (1PL оператор – крупна холдингова структура, яка об'єднує декілька підприємств від заготівлі сировини до виробництва готової продукції та її розподілу), так і між різними підприємствами. При цьому кожному матеріальному потоку відповідає інформаційний потік, який у часовому і просторовому аспектах можуть не збігатися з матеріальним.

Матеріальні потоки можуть перебувати у двох станах: динамічному і статичному. У тих випадках, коли матеріальні потоки розглядаються не в часовому інтервалі, а у визначений момент часу, вони утворюють матеріальні запаси.

Як зазначалося раніше, *матеріальний потік утворюється в результаті сукупності дій з матеріальними ресурсами*. Такі дії називають логістичними операціями.

Логістична операція – це певні, цілком конкретні дії з матеріальним ресурсом (сировиною або готовою продукцією). До логістичних операцій можна віднести: навантаження, транспортування, розвантаження, комплектування, пакування, також відносять прогнозування, контроль, оперативне управління матеріальними запасами.

Якщо згрупувати всі дії – логістичні операції – за ознаками функцій, які вони обслуговують, то отримаємо укрупнену групу логістичних операцій, яку називають логістичною функцією.

Для великого оптового торговельного підприємства функція «виробництво» відсутня. Рівною мірою як може бути відсутня навіть функція «складування», якщо це виконує третя сторона – інше підприємство.

Зазначимо також, що хоча поняття «логістична функція» достатньо широковживане, конкретне єдине визначення його відсутнє як у вітчизняних, так і в зарубіжних працях [6]. Все залежить від контексту та об'єкту вивчення.

Впродовж часу виокремилися так звані «основні логістичні функції» (постачання, виробництво, збут) та допоміжні (транспортування, зберігання тощо).

Всі ці логістичні операції, що відбуваються в процесі трансформації сировини у готову продукцію, рівно як і операції з перепродажу товарів, виконує не одне єдине підприємство, а цілий ряд підприємств. Всіх них пов'язує матеріальний потік (-ки), а операції, що виконує кожен з них, різняться в залежності від певної функції. Перевізник – виконує транспортування, точка збуту – дбає про забезпечення продажу продукції. В такий спосіб формується певний ланцюг, яким власне і проходить матеріальний потік: постачальник сировини – виробник – перевізник – точки збуту. В такий спосіб учасники ланцюга утворюють *логістичні ланки*.

Логістичний ланцюг – це лінійно впорядкована множина учасників логістичного процесу, які здійснюють логістичні операції по доведенню зовнішнього матеріального потоку від однієї логістичної системи до іншої за умови виробничого споживання (B2B) або до кінцевого споживача (B2C) за умови особистого невиробничого споживання.

Використовуючи таке визначення логістичного ланцюга, можна чітко побачити сутність і значення поняття «логістичний канал», або ж «канал збуту», «канал розподілу / дистрибутивний», «канал товароруку». Визначень більш ніж достатньо. Втім, всі вони сутнісно характеризують одне і те саме явище.

За Горбенко О.В. *логістичний канал* – це певний відокремлений в системі логістичний ланцюг або сукупність ланцюгів, який утворюють притаманні лише йому ланки (учасники).

Канал – це більш широке поняття, ніж ланцюг. Канал можуть утворювати декілька ланцюгів, адже робота зі збуту продукції може проводитися з декількома роздрібними мережами одночасно, що буде утворювати відповідні ланцюги.

Зазначимо також, що структура, наприклад, дистрибутивної мережі та схеми можливих товаропровідних каналів збуту залежать від продукції і, відповідно, груп споживачів.

Отже, коли керівництво ставить питання щодо визначення каналів збуту, то це означає винайдення всіх можливих шляхів збуту продукції без зазначення конкретних учасників цього процесу. До речі, в організаційній структурі підприємств, які здійснюють продаж продукції декількома каналами, як правило, існують окремі підрозділи: відділ по роботі з роздрібними мережами, відділ по роботі з оптовими підприємствами тощо.

Сукупність ланцюгів різних каналів утворює загальну систему – *логістичну мережу*.

Зазначимо, що ключовим тут є слово «логістичну». Оскільки, як було зазначено вище, процес доведення матеріального потоку – це не лише фізичний розподіл (фізична наявність продукції у певному місці), але й управління вартісними складовими цього процесу (яку необхідно акумулювати суму грошових коштів для здійснення транспортування, складування), інформаційними тощо. Отже, у процесі трансформації матеріального потоку беруть участь одразу декілька підрозділів підприємства: фінансовий відділ, бухгалтерія, відділ аналітики – інформаційний, збутовий, відділ постачання, маркетинговий і виробництво (якщо це виробниче підприємство). Всі вони разом у сукупності з логістичною мережею утворюють логістичну систему.

Отже, *логістична система* – це сукупність операцій фізичного та адміністративного (вартісного, інформаційного) обслуговування процесу трансформації матеріального потоку в межах логістичної мережі, спрямованих на досягнення поставленої мети підприємства [3].

Подібне визначення дещо розширює компетенції виключно «логістики», оскільки враховує вже ряд не лише логістичних операцій (обмін інформацією, грошовими зобов'язаннями тощо). Але це одна з ключових рис поняття «система». Окреслення меж логістичної системи необхідно не для теоретизації, а для винайдення оптимальної концепції управління як у середині кожного окремого підприємства мережі, так і у взаємозв'язку з іншими її представниками.

Логістичні системи класифікуються за наступними ознаками.

За *ознакою просторового обмеження логістичні системи поділяються на два типи*: макрологістичні; мікрологістичні.

Макрологістична система є великою логістичною системою управління поточковими процесами за участю декількох і більше незалежних суб'єктів господарювання, не обмежених у територіальному розташуванні. Виділяють такі макрологістичні системи:

- регіональні;
- національні (міжрегіональні);
- міжнаціональні.

Існує багато класифікацій логістичних систем, одна з них наведена на рисунку 2.

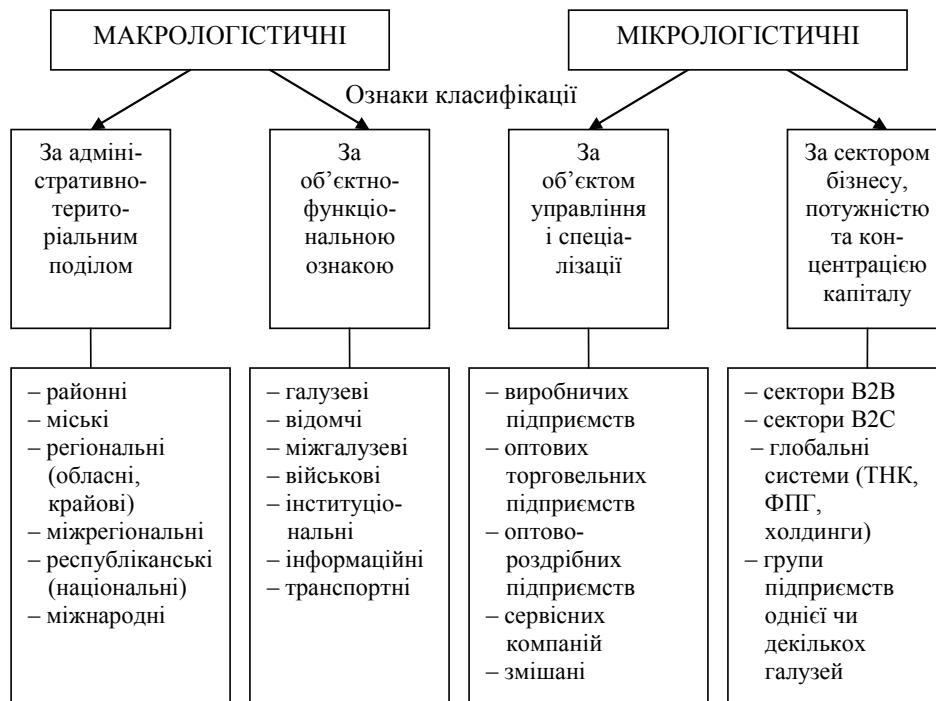

Рисунок 2. – Класифікація логістичних систем

Створення макрологістичних систем обумовлене необхідністю забезпечити чітку взаємодію різногалузевих структур з метою поліпшення економічного стану на глобальному рівні. Під час створення макрологістичних систем особливу увагу приділяють взаємопогодженню інтересів кожного учасника незалежно від його ролі у створеній системі.

Цілі створення макрологістичних систем можуть значною мірою відрізнятися від цілей і критеріїв синтезу мікрологістичних систем. У більшості випадків критерій мінімуму загальних логістичних витрат використовується і під час синтезу макрологістичних систем. Однак найчастіше критерій формування макрологістичних систем визначаються екологічними, соціальними, військовими, політичними та іншими цілями. Наприклад, для поліпшення екологічної ситуації в регіоні може бути створена макрологістична система оптимізації транспортних (вантажних) регіональних потоків, що вирішує задачі оптимізації маршрутів, розв'язання транспортних потоків, переключення з одного виду транспорту на інший. З погляду державних органів управління, які також можуть брати участь у створенні макрологістичної системи, позитивний ефект може виражатися, наприклад, у поліпшенні загальної економічної ситуації в регіоні, країні або між державами. Таким чином, макрологістична система є високоінтегрованою інфраструктурою економіки регіону, країни або групи країн.

Мікрологістична система охоплює внутрішню логістичну сферу одного підприємства або групи підприємств, об'єднаних на корпоративних засадах. До мікрологістичної системи належать технологічно пов'язані виробництва, об'єднані єдиною інфраструктурою, які працюють на єдиний економічний результат. Мікрологістичну систему підприємства можна подати у вигляді основних підсистем: закупівлі, виробництва і збуту.

Залежно від виду логістичних ланцюгів у каналах розподілу, логістичні системи поділяються на [7]:

- логістичні системи з прямими зв'язками – це системи, у яких матеріальний потік доводиться до споживача без посередників, на основі прямих господарських зв'язків.
- ешелоновані (багаторівневі) логістичні системи – це системи, у яких матеріальний потік доводиться до споживача за участю як мінімум одного посередника.
- гнучкі логістичні системи – системи, у яких доведення матеріального потоку до споживача здійснюється як за прямими зв'язками, так і за участю посередників.

Серед логістичних стандартів широкоживаними були і залишаються:

◇ MRP I (Material Requirement Planning) – система планування потреби у матеріалах, що базується на виробничих графіках із даними про стан попиту та запасів;

◇ MRP II (Manufactory Resource Planning) – система виробничого планування ресурсів, яка поєднує виробничі, маркетингові, фінансові та логістичні операції;

◇ DDT (Demand-driven-Techniques) – логістика орієнтована на попит, яка має декілька варіантів, найпоширенішими є: QR (Quick Response) – технологія швидкого реагування на запити споживачів шляхом оцінювання попиту в реальному часі, розвиток якої став можливим завдяки інформаційним технологіям (електронний документообіг, штрихове кодування), та CR (Continuous Replenishment) – технологія безперервного поповнення запасів.

Концепції, які утворилися на базі логістики, наразі є:

◇ VMI (Vendor Managed Inventory) – удосконалена версія системи управління запасами постачальників, яка ґрунтується на відстежуванні попиту на продукцію та рівня страхового запасу з боку підприємства-споживача;

◇ TBL (Time-based Logistics) – концепція, спрямована на оптимізацію всіх фаз життєвого циклу продукції, починаючи від розробки і закінчуючи післяпродажним сервісом;

◇ VAD (Value added Logistics) – концепція, яка вбачає логістичний процес як процес створення вигід, оскільки кожна логістична операція додає вартості продукції (товару/послузі);

◇ ERP (Enterprise Resource Planning) – система інтегрованого планування ресурсів, яка вміщує модулі прогнозування попиту, управління проектами, витратами, кадрами, фінансовою діяльністю, інвестиціями;

◇ CSRП (Customer synchronized resource planning) – система планування ресурсів, синхронізована зі споживачем. Дана система враховує виробничі і матеріальні ресурси підприємства, які витрачаються у маркетинговій, комерційній, післяпродажній роботі зі споживачем.

Відповідно в залежності від логістичної системи певного підприємства, її місця у загальній макрологістичній системі, буде залежати цільність співпраці як окремих її ланок, так і взаємодія з зовнішнім середовищем (кредитно-фінансовими установами тощо), як наслідок, формування конкретного стандарту менеджменту, вибір певної концепції управління та інформаційної технології для здійснення цього управління.

Висновки. В статті узагальнені основні визначення теорії логістики, наголошено на взаємозв'язку між логістичною системою, стандартами менеджменту, концепціями управління. Обґрунтована сутнісна характеристика логістичних систем ланцюгів постачання, наведено їх класифікаційні ознаки.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Великий Російський енциклопедичний словник. – М.: БРЕ. – 2003, с. 1437
2. Філософський словник. – СПб. 1911. – С. 263
3. Горбенко О.В. Логістика: Навчальний посібник / Горбенко О.В. – К.:НТУ, 2013
4. Чеснакова Л.С. Фінансовий менеджмент: Навчальний посібник / Чеснакова Л.С. – К.: Вид. «Логос», 2001 – 143с.
5. Лукинський Л.С., Бережной В.И. Методические основы управления снабжением запасными частями автотранспортных предприятий / Лукинський Л.С., Бережной В.И. – Ставрополь: Интеллект-сервис, 1997. – 69 с
6. Корпоративная логистика. 300 ответов на вопросы профессионалов / Под общ.ред. проф. В.И. Сергеева. – М.:ИНФРА-М, 2004. 976 с.
7. Пономарьова Ю.В. Логістика: Навчальний посібник: Вид. 2-ге., перероб. та доп. / Пономарьова Ю.С. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 328 с.

РЕФЕРАТ

Горбенко О.В., Славінська О.С., Сопочко О.Ю. Сутнісна характеристика логістичних систем ланцюгів постачання. / Олександра Вікторівна Горбенко, Ольга Юріївна Сопочко // Вісник НТУ. – К.: НТУ. – 2012. – Вип. 26.

В статті узагальнені основні визначення теорії логістики, наголошено на взаємозв'язку між логістичною системою, стандартами менеджменту, концепцією управління. Обґрунтована сутнісна характеристика логістичних систем ланцюгів постачання, наведено їх класифікаційні ознаки.

Об'єкт дослідження – логістичні системи ланцюгів постачання.

Мета роботи – розкриття сутнісної характеристики логістичних систем ланцюгів постачання.

Методи дослідження – аналізу та синтезу інформації.

Аналіз робіт, присвячених темі зазначеній темі дослідження, виявив існування щонайменше кількох десятків різних визначень поняття «система», що використовуються в залежності від контексту, області знань і цілей дослідження. Термін «система» позначає як реальні, так і абстрактні об'єкти і широко використовують для утворення інших понять, наприклад, банківська система, логістична система, інформаційна, кровоносна, політична, система рівнянь і інші. Автори розкривають сутність та наводять основні характеристики поняття «логістична система».

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ЛОГІСТИКА, СИСТЕМА, МАТЕРІАЛЬНІ ПОТОКИ

ABSTRACT

Gorbenko A.V., Slavinska O.S., Sopotsko O.Y. Generalization and description of concepts of materials management. // Alexandra Gorbenko, Olga Sopotsko // Visnyk NTU. – K.: NTU. – 2012. – Vol. 26.

The article summarizes the basic definitions of the theory of logistics, retraced the relation between logistics system and management standards, management concepts. Substantiated the basic characteristics logistics supply chains, given their classifications.

Object of study – logistics systems in supply chains.

Purpose – reveal of the content characteristics of logistics systems in supply chains.

Method study – analysis and synthesis of information.

Analysis of studies on the subject of this research topic, revealed the existence of at least several different definitions of the term "system", which are used depending on the context, knowledge and research purposes. The term "system" refers to both real and abstract objects and is widely used for the formation of other concepts, for example, the banking system, logistic system, the information, the blood, the political, the system and others. The authors reveal the essence and basic characteristics of the concept of "logistics system."

KEY WORDS: LOGISTICS, SYSTEM, MATERIAL FLOW

РЕФЕРАТ

Горбенко А.В., Славинская О.С., Сопотко О.Ю. Содержательная характеристика логистических систем цепей поставок / Александра Викторовна Горбенко, Ольга Юрьевна Сопотко // Вестник НТУ. – К.: НТУ. – 2012. – Вып. 26.

В статье обобщены основные определения теории логистики, прослежены взаимосвязи между логистической системой, стандартами менеджмента, концепциями управления. Обоснована содержательная характеристика логистических систем цепей поставок, приведены их классификационные признаки.

Объект исследования – логистические системы цепей поставок.

Цель работы – раскрыть содержательную характеристику логистических систем цепей поставок.

Методы исследования – анализа и синтеза информации.

Анализ работ, посвященных теме указанной теме исследования, выявил существование не менее нескольких десятков различных определений понятия «система», которые используют в зависимости от контекста, области знаний и целей исследования. Термин «система» обозначает как реальные, так и абстрактные объекты и широко используют для образования других понятий, например, банковская система, логистическая система, информационная, кровеносная, политическая, система уравнений и другие. Авторы раскрывают сущность и приводят основные характеристики понятия «логистическая система».

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ЛОГІСТИКА, СИСТЕМА, МАТЕРІАЛЬНІ ПОТОКИ

УДК 338.47:656

ФОРМУВАННЯ МІЖГАЛУЗЕВИХ МУЛЬТИПЛІКАТИВНИХ ЕФЕКТІВ В РЕЗУЛЬТАТІ ІНВЕСТИЦІЙ В ТРАНСПОРТНИЙ КОМПЛЕКС

Горобінська І.В.

Постановка проблеми. Сучасна економіка має інвестиційно-інноваційну спрямованість, що і визначає необхідність комплексного розвитку галузей, який, в свою чергу, залежить від цілого ряду макроекономічних факторів, що підлягають державному регулюванню. На даному етапі розвитку не-